

Lovforslag nr. L 95. Fremsat den 5. november 1981 af Alfred Hansen (DR), Ib Christensen (DR) og Lis Starcke (DR)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om værn for dyr

(Forbud mod æglægningsbure)

I lov nr. 256 af 27. maj 1950 om værn for dyr, som ændret ved lov nr. 193 af 12. juni 1962 og lov nr. 203 af 23. maj 1979, foretages følgende ændringer:

1. I § 3 indsættes som nyt nummer efter nr. 6:

»7. at anvende æglægningsbure,«.

Nr. 7 og 8 bliver herefter nr. 8 og 9.

2. § 4 a, § 4 b og § 4 c ophæves.

3. I § 18, stk. 2, ophæves 2. pkt.

Bemærkninger til lovforslaget

Dette lovforslag indeholder en ændring af dyreværnsloven, så der genindføres forbud mod anvendelse af æglægningsbure. Et sådant forbud blev indført i Danmark ved dyreværnsloven, lov nr. 256 af 27. maj 1950, der trådte i kraft den 14. september 1950.

Dyreværnsloven blev imidlertid ved lov nr. 203 af 23. maj 1979 ændret således, at det under bestemte forudsætninger blev tilladt at anvende æglægningsbure.

Justitsministeriet udsendte den 2. juli 1979 en bekendtgørelse indeholdende de krav, som skulle være opfyldt, for at der kunne meddeles tilladelse til, at ægproduktion kunne ske ved anvendelse af æglægningsbure. I bekendtgørelsen er det bl. a. fastsat, at burets bundareal skal være mindst 600 cm² pr. høne for lette og middelsvære racer. Disse mindstekrav var da også en helt klar forudsætning for lovens vedtagelse.

I skrivelse af 28. november 1980 fra veterinærdirektoratet til justitsministeriet oplyses, at der foreligger besigtigelsesrapporter fra kredsdyrlægerne vedrørende de hidtil foreliggende 91 ansøgninger om tilladelse til anvendelse af æglægningsbure. Rapporterne afslørede, at der i samtlige 91 buranlæg måtte sidde 809.744 høner af let til mellemsvær race, medens det på besigtigelsesdagen er konstateret, at der er indsat eller beregnet indsat 1.761.309 æglæggende høner. Der konstateredes således på landsplan en uoverensstemmelse på 951.565 høner svarende til en overbelægningsprocent på 117,5.

I stedet for at sikre bekendtgørelsen af 2. juli 1979 overholdt har ministeren – uden folketingets

accept – imidlertid den 30. juni 1981 udsendt en ny bekendtgørelse nr. 340, som yderligere vil forringe burhønsenes bevægelses- og trivselsvilkår, idet ministeren bl. a. kun kræver, at burets bundareal skal være 480 cm² pr. høne for lette og middelsvære racer og 720 cm² for tung race, som efter den tidligere bekendtgørelse skulle være henholdsvis 600 cm² og 900 cm².

Forslagsstillerne har stemt imod loven om burhøns og tager afstand fra ministerens nye bekendtgørelse, der undergraver loven ved at stille mindre krav til burens størrelse og dermed forringer burhønsenes livsbetingelser.

Det er endvidere forslagsstillernes opfattelse, at loven om burhøns, der blev vedtaget med 99 stemmer mod 57, ikke ville være blevet vedtaget, hvis folketinget havde været vidende om den nuværende justitsministers nye bekendtgørelse.

De, der har stemt for loven om burhøns, har således stemt under falske forudsætninger.

Derfor bør folketinget nu have mulighed for at sætte tingene på plads og genindføre forbud mod æglægningsbure.

Det skal i øvrigt oplyses, at bl. a. Dyreværnsforeningen Svalen, Dyreværnsforeningernes Fællesråd, Foreningen til Dyrenes Beskyttelse i Danmark, Arbejdsgruppen Dyrenes Stemme og Den Danske Dyrlægeforening har taget afstand fra den ændring i bekendtgørelsen om anvendelse af æglægningsbure, som ministeren har udsendt.

Lovforslaget er en genfremsættelse fra folketingsåret 1980–81, jfr. Folketingstidende 1980–81, tillæg A, sp. 5213. Lovforslaget kom imidlertid ikke til 1. behandling af tidsmæssige årsager.